

ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ ਅਤੇ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਜੇ. ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਮਹੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਗਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਸ — ਜਵਾਬਦੇਹ

2015 ਦਾ CWP ਨੰ.23368

ਮਾਰਚ 27, 2017

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟਿਕਲ। 226 ਅਤੇ 227—ਮਾਈਕ੍ਰੋ, ਸਮਾਲ ਐਂਡ ਮੀਡੀਅਮ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ਿਜ਼ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਐਕਟ, 2006—S.19—ਵਾਇਰਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ—ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਦਾ 75% ਜਮ੍ਹਾਂ—ਮਨੋਰੰਜਨ ਬਿਨੈ/ਅਪੀਲ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ—ਕਠੋਰ, ਦਮਨਕਾਰੀ, ਆਪਹੁਦਰੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ—ਵੈਧਤਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ—ਪੂਰਵ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ—Court ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ , ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, 2006 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰਵ-ਜਮਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਮਾਂ ਰਕਮ।

(ਪੈਰਾ 32)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ , ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਦਰਮਿਆਨੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 34)

ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ

ਪਰੁਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ (2015 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 23368 ਵਿੱਚ)

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ (2015 ਦੇ LPA ਨੰ. 1556 ਵਿੱਚ)

ਗੌਰਵ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ (2016 ਦੇ CWP ਨੰ. 19099 ਵਿੱਚ)।

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੇ.ਚਾਹਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ - ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ।

ਮੁਨੀਸ਼ਾ ਗਾਂਧੀ ਨਾਲ ਵਧੀਕ ਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ
ਹਰਲੀਨ ਕੌਰ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਸਿੰਗਲਜ਼, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ (2015 ਦੇ CWP ਨੰ. 19236 ਵਿੱਚ ਅਤੇ
2015 ਦਾ LPA ਨੰ.1556) ਅਤੇ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ (2015 ਦੇ CWP NO.23368 ਵਿੱਚ)

ਮਨੁਜ ਚੱਢਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 5 ਲਈ (2015 ਦੇ LPA ਨੰ. 1556 ਵਿੱਚ)।

ਆਕਾਸ਼ ਸਿੰਗਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 7 ਲਈ (2015 ਦੇ LPA ਨੰ. 1556 ਵਿੱਚ ਅਤੇ
2015 ਦਾ CWP ਨੰ.19236)।

ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਚਾਰ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2015 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 23368 ਅਤੇ 19236, 2015 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 1556 ਅਤੇ 2016 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 19099, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਮੁੱਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, 2015 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 23368 ਤੋਂ ਤੱਥ ਲਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

(2) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਾਈਕਰੋ, ਸਮਾਲ ਐਂਡ ਮੀਡੀਅਮ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ਿਜ਼ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਐਕਟ, 2006 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (ਬੋਝੇ ਜਿਹੇ ਲਈ '2006 ਐਕਟ') ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ 75 ਫੀਸਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮਾਈਕਰੋ ਐਂਡ ਸਮਾਲ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ਿਜ਼ ਫੈਸੀਲੀਟੇਸ਼ਨ ਕੌਂਸਲ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਕਾਉਂਸਿਲ') ਦੇ ਫਰਮਾਨ, ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ/ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ, ਸਖ਼ਤ, ਦਮਨਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡਾਂ ਲਈ ਬਿਜਲੀ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਫਿਕਸਿੰਗ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਹੈ।

(4) ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 2006 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਕੌਂਸਲ ਅੱਗੇ 1,37,71,374/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਤਿੰਨ ਫੇਜ਼ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨਲ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਰੀਦ ਆਰਡਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 13.11.2007 ਅਤੇ 5.3.2009 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੇਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ। ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੇ ਮਿਤੀ 30.9.2014 ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਵਾਰਡ ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। 2,88,61,758/- ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਾਸ

INDIA AND ANOTHER (*Harinder Singh Sidhu, J.*)

ਹੋਣ ਤਕ ਬੈਂਕ ਦਰ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਭਵਿੱਖੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਮਹੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਗਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰਜ਼ ਐਂਡ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕਸ ਲਿਮਿਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ 2015 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 19189 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀ

28.9.2015 ਦੇ ਵਿਡੀਓ ਆਰਡਰ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ 2006 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 2006 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਕਰੀ, ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਦੇ 75 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(5) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ 2006 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੋਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ 75 ਫੀਸਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨ 2.11.2015 ਨੂੰ ਮੁਢਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 2017 ਦਾ ਸੀ.ਐੱਮ. ਨੰ. 146 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 30.9.9 ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਰਜ਼ੀ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਏ-1) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। 2014. ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ 75 ਫੀਸਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਮਿਤੀ 21.12.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਏ-4) ਰਾਹੀਂ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ 75 ਫੀਸਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(8) ਐਲ.ਡੀ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ 75 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਹੁਤ ਔਖੀ ਅਤੇ ਦਮਨਕਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰਮਪੂਰਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ, **ਮਾਰਡੀਆ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ** ਬਨਾਮ **ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ** ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(2) ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤ ਐਕਟ, 2002 ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਅਤੇ ਲਾਗੂਕਰਨ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "2002 ਐਕਟ") ਮਨਮਾਨੇ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੋਣ ਲਈ। 2002 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17(2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ 75 ਫੀਸਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ।

(9) ਐਲ.ਡੀ. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 2006 ਐਕਟ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸਮਾਲ ਸਕੇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇ
 OF INDIA AND ANOTHER (Harinder Singh Sidhu, J.)
 ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਫੈਲੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਿੱਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ
 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ
 ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"2. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬਿੱਲ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਦਰਮਿਆਨੇ ਉੱਦਮਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ-

XXXXXXXX

(f) ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਦਰਮਿਆਨੇ ਉੱਦਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ।

XXXXXXXXXX

(k) ਛੋਟੇ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗਜ਼ ਐਕਟ, 1993 ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਦਾਇਗੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਸੂਖਮ, ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਦਰਮਿਆਨੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਸਪਲਾਇਰ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ 45 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ (ਸੈਕਸ਼ਨ 15)। ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਪਲਾਈ ਸੰਬੰਧੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ [ਸੈਕਸ਼ਨ 18(5)] ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੂਰਵ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਵਿਵਾਦ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਤੇ ਸੂਖਮ, ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਦਰਮਿਆਨੇ ਸਪਲਾਇਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

(10) ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 2006 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਗੁੱਡਈਅਰ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ** ਬਨਾਮ **ਨੌਰਟਨ ਇਟੈਕ ਰਬਰਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ**² ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 2006 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਆਫੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਾਂ ਅਵਾਰਡ ਦੀ 75% ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਘਟਾਓ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(11) ਅਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ Ld. ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ।

2006 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: “19. (2012) 6 SCC 345

OF

INDIA AND ANOTHER (*Harinder Singh Sidhu, v.*)

ਫਰਮਾਨ, ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ। —ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ, ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੌਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਸਪਲਾਇਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ) ਨੇ ਡਿਕਰੀ, ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦਾ 75 ਫੀਸਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਡਿਕਰੀ, ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਟ ਸਪਲਾਇਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਜਬ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

(12) ਮਨੋਰੰਜਕ ਅਪੀਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਾਨ ਲੋੜ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲੀ/ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ, ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(13) ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਤਫਾਕਿਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਸਟੇਅ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸਟੇਅ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਮਾੜਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

(14) ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿੱਥੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵੈਲਿਊ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2005 ਦੀ ਧਾਰਾ 62(5) ਦੀ ਵੈਧਤਾ (ਲਈ। ਛੋਟਾ "ਵੈਟ ਐਕਟ") ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਟੈਕਸ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦੇ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਪੂਰਵ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਰੁੱਧ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(15) ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"62. (1) ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਰੇਕ ਮੂਲ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਹੋਵੇਗੀ,

(a) ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਜਾਂ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ

(b) ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(c) ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(2) ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

(3) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹਰ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।

(4) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

- (5) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਟੈਕਸ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦੇ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ।
- (6) ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ -
- (a) ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸੋਧਣਾ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ;
- ਜਾਂ (ਬੀ) ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।
- (7) ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਭੇਜੇਗੀ ਜਿਸਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਬਣਾਏ:

- (a) ਕੀ ਰਾਜ ਨੂੰ PVAT ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62(5) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ?
- (b) ਕੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ 25% ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਔਖੀ, ਕਠੋਰ, ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ?
- (c) ਕੀ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਤਰਿਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ?

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ *ਸਰਕਾਰ ਸੀ. ਏਪੀ* ਬਨਾਮ *ਪੀ. ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੇਵੀ*⁴ ਅਤੇ *ਹਰ ਦੇਵੀ ਅਸਨਾਨੀ* ਬਨਾਮ *ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ*⁵ ਦਾ।

(16) *ਪੀ. ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੇਵੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ*, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੰਡੀਅਨ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ (1998 ਦੇ ਏ.ਪੀ. ਸੋਧ ਐਕਟ 8) ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ, 1899 ਦੀ ਧਾਰਾ 47-ਏ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਾਟੇ ਵਾਲੀ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"22. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 47-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਘਾਟੇ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦਾ 50% ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ

⁴(2008) 4 SCC 720

⁵(2011) 14 SCC 160

ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੁਝ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ. ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

23. ਗੁਜਰਾਤ ਐਗਰੋ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ [(1999) 4 ਐਸਸੀਸੀ 468] ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਡੀ. ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ [(1988) 4 ਐਸਸੀਸੀ 402] ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ: (ਵਿਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੇਸ [(1999) 4 SCC 468] , SCC ਪੰਨਾ 406, ਪੈਰਾ 9)

"9. ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਗ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਰਣਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "

24. ਅਨੰਤ ਮਿਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ [(1975) 2 SCC 175] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਸ਼ਰਤੀਆ ਜਾਂ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

25. ਏਲੋਰਾ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੇ ਜੀ.ਆਰ. ਬੰਬੇ [ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1980 ਬੋਮ 162] ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਬੰਬੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 217 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਵਿਵਾਦਿਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਗੁਜਰਾਤ ਐਗਰੋ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ [AIR 1968 SC 623]। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਿਆਮ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ [(1993) 1 SCC 22] ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

26. ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਗੁਜਰਾਤ ਐਗਰੋ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ

ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ [AIR 1968

SC 623] ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬੰਬੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 406(e) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਿਰਫ 25% ਦੀ ਛੋਟ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟੈਕਸ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 75% ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

27. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 1998 ਦੇ ਏਪੀ ਐਕਟ 8 ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸਟੈਪ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47-ਏ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(17) *ਹਰ ਦੇਵੀ ਅਸਨਾਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ*, ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਟੈਪ ਐਕਟ, 1998 ਦੀ ਧਾਰਾ 65(1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਤਸਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਰਕਮ ਦਾ ਪੰਜਾਹ ਫੀਸਦੀ ਜਾਰੀ ਸੀ।

(18) ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇਕਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੇਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਵਿਵਸਥਾ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"22. ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀ. ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੇਵੀ ਕੇਸ [(2008) 4 SCC 720] ਵਿੱਚ ਅਨੰਤ ਮਿਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ [(1975) 2 SCC 175], ਵਿਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਡੀ. ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ [(1988) 4 SCC 402] ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਐਗਰੋ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ। ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ [(1999) 4 SCC 468] ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਕਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗ੍ਰਾਂਟ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਇਕਸਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 65(1) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਮੰਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਗ ਦਾ 50% ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ

⁴(2008) 4 SCC 720

⁵(2011) 14 SCC 160

M/S MAHESH KUMAR SINGLA AND ANOTHER v. UNION
OF
INDIA AND ANOTHER (*Harinder Singh Sidhu, J.*)

80
0

ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਭਰਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ
ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਿਡ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

"24. ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਆਂਇਕ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ, ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਜੀਵ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸ਼ਰਤੀਆ ਜਾਂ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਅਰਧ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਰਣਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੀਵਿਥਾਨਕ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਰਕਮ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਪੂਰਵ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਸਮੇਤ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਕਠੋਰ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ PVAT ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62(5) ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ। PVAT ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 62 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ, ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦਾ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪੂਰਵ-ਜਮਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਲਈ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੀਵਿਥਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਖਤ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਭਰਮਪੂਰਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੀਵਿਥਾਨ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮੰਗ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਪੀਲ ਦੇ

ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਟੈਕਸ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62(5) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵੈਧ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ 25% ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤ, ਕਠੋਰ, ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(19) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 62(5) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ।

(20) **ਮਾਰਡੀਆ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ Ld ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਕਿ 2002 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(2) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਸਮਝੌਤੇ ਲਈ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਉਪਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 2002 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(2) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਬਾਰ ਲਈ। ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਕੇਸ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ/ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

"60. ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਮੰਗ ਦੇ 75% ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਅਤੇ ਦਮਨਕਾਰੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀਆਂ/ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਕਤਰਫਾ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਭਾਰੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਵਾਜ਼ਬ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ. ਸਿਰਫ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਨਾਲ, ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕਪਾਸੜ ਝੁਕਣ ਵਾਲੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਕੱਲੀ ਪਾਰਟੀ ਹੈ ਜੋ ਰਕਮ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ/ਸੰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ NPA ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ। ਅਜਿਹੀ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਦਮਨਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਾਜਬ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਰਾਈਡਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖੀ, ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਭਰਮਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

xxxxxxxxxx

64. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਭੁਲੇਖਾ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ: (i) ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣ ਵੇਲੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, (ii) ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜੇ ਤੱਕ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ, (iii) ਤਬਾਦਲੇਯੋਗ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਹੈ, (iv) ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਹਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, (v) ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ 75% ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ (vi) ਇਹ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਲਈ 75% ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮੰਗ. ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਇਕੱਲੀਆਂ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਦਮਨਕਾਰੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਗੋਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀਆਂ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਗੈਰ-ਵਾਜਬ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।"

(21) 2006 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 2006 ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ V ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਲਈ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ, ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਤੋਂ 25 ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

(22) ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਸਪਲਾਇਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪੰਤਾਲੀ-ਪੰਜਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ ਜਾਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਦਿਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਪਲਾਇਰ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਜਾਂ ਮੰਨੀ ਗਈ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ 45 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪਲਾਇਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਰਕਮ 'ਤੇ ਸਪਲਾਇਰ ਨੂੰ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਆਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

(23) ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇਗੀ, ਜੋ ਸੁਲ੍ਹਾ ਸਾਲਸੀ ਅਤੇ ਸੁਲ੍ਹਾ ਐਕਟ, 1996 (ਛੋਟੇ ਲਈ "1996 ਐਕਟ") ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸੁਲ੍ਹਾ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਲਈ ਉਠਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਾਲਸੀ ਲਈ ਵਿਕਲਪਕ ਵਿਵਾਦ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗੀ ਅਤੇ 1996 ਦਾ ਐਕਟ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਲਸੀ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤਾ. ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨੌਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(24) ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਕਰੀ, ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਸਪਲਾਇਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ) ਅਜਿਹੇ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਫਰਮਾਨ, ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦਾ 75 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ।

(25) ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਬਣਤਰ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪੰਜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ;

(i) ਉਦਯੋਗਾਂ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕੰਟਰੋਲ ਹੋਵੇ

ਸਕੇਲ ਉਦਯੋਗ ਜਾਂ ਸੂਖਮ, ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਦਰਮਿਆਨੇ ਉਦਯੋਗ; ਅਤੇ

(ii) ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੂਖਮ ਜਾਂ ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗ ਜਾਂ ਉੱਦਮਾਂ ਦੀਆਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ

ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਾਂ ਨੁਮਾਇੰਦੇ; ਅਤੇ

(iii) ਸੂਖਮ ਜਾਂ ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ; ਜਾਂ

(iv) ਉਦਯੋਗ, ਵਿੱਤ, ਕਾਨੂੰਨ, ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ।

ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਸੈਕਸ਼ਨ 15. ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ।- ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸਪਲਾਇਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਸਪਲਾਇਰ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਪਲਾਇਰ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਮੰਨੀ ਗਈ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪੰਤਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 16. ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਤੇ ਦਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।- ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਪਲਾਇਰ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਪਲਾਇਰ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਸਪਲਾਇਰ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਈ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਸਪਲਾਇਰ ਨੂੰ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਆਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੀ ਬੈਂਕ ਦਰ ਦਾ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 17. ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ।- ਸਪਲਾਇਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 18. ਮਾਈਕਰੋ ਅਤੇ ਸਮਾਲ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਫੈਸਿਲੀਟੇਸ਼ਨ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ।-

1. ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ, ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਾਈਕਰੋ ਅਤੇ ਸਮਾਲ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਫੈਸਿਲੀਟੇਸ਼ਨ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

2. ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੁਦ

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਲਾਹ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਵੇਗੀ। ਸੁਲਾ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 65 ਤੋਂ 81 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਲਾਹ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

3. ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਲਾਹ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਲਈ ਉਠਾਏਗੀ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਕੋਲ ਭੇਜੇਗੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਲਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਫਿਰ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਲਸੀ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸੀ।

4. ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮਾਈਕਰੋ ਅਤੇ ਸਮਾਲ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ਿਜ਼ ਫੈਸੀਲੀਟੇਸ਼ਨ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਵਿਵਾਦ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੇਂਦਰ ਕੋਲ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਪਲਾਇਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸ ਜਾਂ ਸਲਾਹਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰ।

5. ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਜਿਹਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨੌਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 19. ਡਿਕਰੀ, ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ।- ਕਿਸੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੌਂਸਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਸਪਲਾਇਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ) ਇਸ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦਾ।

ਫ਼ਰਮਾਨ, ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਕਮ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਡਿਕਰੀ, ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਪਲਾਇਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

ਲਗਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

20. ਸੂਖਮ ਅਤੇ ਲਘੂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ।- ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰਾਂ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਈਕਰੋ ਅਤੇ ਸਮਾਲ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਫੈਸੀਲਿਟੇਸ਼ਨ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰੇਗੀ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 21. ਮਾਈਕਰੋ ਅਤੇ ਸਮਾਲ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਫੈਸੀਲਿਟੇਸ਼ਨ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਰਚਨਾ।- 1. ਮਾਈਕਰੋ ਅਤੇ ਸਮਾਲ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਫੈਸੀਲਿਟੇਸ਼ਨ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪੰਜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ, ਅਰਥਾਤ:

i. ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਂ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਰੋਲ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ, ਸੂਖਮ, ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਦਰਮਿਆਨੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕੰਟਰੋਲ ਹੈ। ; ਅਤੇ

ii. ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੂਖਮ ਜਾਂ ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗ ਜਾਂ ਉੱਦਮਾਂ ਦੀਆਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਾਂ ਨੁਮਾਇੰਦੇ; ਅਤੇ

iii. ਸੂਖਮ ਜਾਂ ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ; ਜਾਂ

iv. ਉਦਯੋਗ, ਵਿੱਤ, ਕਾਨੂੰਨ, ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ।

2. ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਈਕਰੋ ਅਤੇ ਸਮਾਲ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਫੈਸੀਲਿਟੇਸ਼ਨ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ।

3. ਮਾਈਕਰੋ ਅਤੇ ਸਮਾਲ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਫੈਸੀਲਿਟੇਸ਼ਨ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਰਚਨਾ, ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਅਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜ ਅਜਿਹੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।"

(26) 2006 ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ, ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 19 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 2006 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਲਪਿਤ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। 2006 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 2002 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 17(2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਲਟ, ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕਤਰਫਾ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਪੜਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, **ਮਾਰਡੀਆ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਇਸ ਕੇਸ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(27) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿ 2006 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਕਰੀ, ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਸਪਲਾਇਰ ਨਾ ਹੋਣ)) ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਅਵਾਰਡ ਆਦਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦਾ 75 ਫੀਸਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਮਨਮਾਨੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ।

(28) ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਲੋੜ, ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਲੋੜ ਸਮਝੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"25. ਹੁਣ ਸਵਾਲ (c) ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਤਰਿਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਹਿਲੂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ:- (a) ਅੰਤਰਿਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ; (b) ਕੀ PVAT ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62(5) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਾਂ ਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

26. 'ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ' ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ "ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ" ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਆਮ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। . ਇਹ ਇਸਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਆਨ ਇੰਟਰਪ੍ਰੀਟੇਸ਼ਨ ਆਫ ਸਟੈਚੂਟਸ, ਗਿਆਰਵੇਂ ਸੰਸਕਰਣ ਪੰਨਾ 350 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਿਆਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।" ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। **ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਕੈਨਾਨੋਰ ਬਨਾਮ ਐਮ ਕੇ ਮੁਹੰਮਦ ਕੁੰਦੀ, ਏਆਈਆਰ 1969 ਐਸਸੀ 430** ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਇਤਫਾਕਿਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਟੇਅ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਕੇਸ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸਾਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ। ... .. XXX XXX XXX

30. ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਹਿਲੂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ, ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਰਾਦਾ ਪਹਿਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। **ਸੀਆਈਟੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, (2002) 254 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 6** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਇਰਾਦਾ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ

ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਵਾਕਾਂਸ਼-ਵਿਗਿਆਨ ਤੋਂ, ਸਗੋਂ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣਗੇ। ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਸ਼ਹੀਦ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਵੈਧ

ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਤੀ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

31. ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ

1.) ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਰਾਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ ਤੋਂ, ਸਗੋਂ ਇਸਦੇ ਸੁਭਾਅ, ਇਸਦੇ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣਗੇ। -- ਕ੍ਰਾਫੋਰਡ ਆਨ ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ (ਐਡੀਸ਼ਨ 1940, ਆਰਟ. 261, ਸਫਾ 516)। (2) ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਸ਼ੱਲ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਮਤਲਬ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਅਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਬਦ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ-- **ਰਾਜ ਦੀ ਯੂਪੀ ਬਨਾਮ ਮਨਬੋਧਨ ਲਾਲ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ**, ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 912 (ਹੈੱਡਨੋਟ)। (3) ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਦੀ ਹਰ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਉਸਾਰੀ ਪੂਰੇ ਦਾ ਇਕਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕੇ। ਕਾਨੂੰਨ. ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਅਸਧਾਰਨ ਨਤੀਜੇ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। (4) ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਚਾਰਜਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ--CIT ਬਨਾਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਤਾਜ ਵਪਾਰੀ [1980] 121 ITR 535 (SC) (ਹੈੱਡਨੋਟ)।

32. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰ. (ਸੀ) 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕਰੀਏ, ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, **ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ**, (2012) 2 ਆਰ.ਸੀ.ਆਰ.) 353 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ (ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.) ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਕਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਉਚਿਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਆਰਡਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਪੂਰਵ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਟੇਅ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੇਣੇ ਹੋਣਗੇ।

33. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ/ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ/ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ PVAT ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62(5) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਾਹਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੀਕਵਲ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਪੀਵੀਏਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62(5) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਤੇ

ਹਾਲਾਤ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਮਾਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਨਿਯਮਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕੋਰਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮੁੱਢਲਾ ਕੇਸ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਅੰਤਿਮ ਸੁਰੱਖਿਆ/ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅੰਸ਼ਕ ਜਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਛੋਟ ਕੇਵਲ ਯੋਗ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ. ਇਸ ਲਈ, ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ

ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਰਿਮ ਸੁਰੱਖਿਆ/ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਵਾਲ (ਸੀ) ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

(29) ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 62(5) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਸਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰੁਟੀਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਹਿਲੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸਾਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਅਧੂਰਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ।

(30) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ **2014 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 12922 ਵਿੱਚ ਮਾਰੂਤੀ ਸੁਜ਼ੁਕੀ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਿਡ** ਬਨਾਮ **ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ** ਨਾਂ ਨਾਲ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 2016 ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 45-ਏਏ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, 1948 ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 45-ਏਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਧੂਰੀ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ **ਰਾਜ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦਾ** ਮਾਮਲਾ (ਸੁਪੈਰਾ)।

(31) **ਗੁਡਈਅਰ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ** ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) 'ਤੇ Ld ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ 2006 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ:

"9. ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦਰਨ ਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 2006 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦਰਨ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ।"

(32) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, 2006 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰਵ-ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੂਰਵ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਕੇਸ** (ਸੁਪੀਰਾ) ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ।

(33) **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਕੇਸ** ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰੁਟੀਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕੋਰਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਅੰਤਰਿਮ ਸੁਰੱਖਿਆ/ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗਾ। ਅੰਸ਼ਕ ਜਾਂ ਪੂਰਨ ਛੋਟ ਕੇਵਲ ਯੋਗ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

(34) ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਦਰਮਿਆਨੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

(35) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਤੀ 21.12.2016 ਦਾ ਹੁਕਮ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਏ-4) ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਣੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ/ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ/ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(36) ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇੱਥੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(37) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਸਟੈਂਡ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸ਼ੁਬਰਿਤ ਕੌਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ